

Det er de offentlige modtagere af oplysninger, der skal tilpasse sig de digitale netværks muligheder i videst muligt opfang, og de offentlige institutioner med en særlig informationsopgave må også indrette deres arbejde efter de nye mediers muligheder.

For det andet skal vi respektere, at vi har at gøre med en form for infrastruktur, hvor det private initiativ spiller en stor rolle, og derfor må vi ikke med vores krav til sikker digital kommunikation hindre en videreudvikling af de digitale netværk.

Mange af de nye muligheder og standarder, som er til stede på Internettet i dag, er skabt af små entreprenører, som har haft en god idé og været villige til at satse på den, og denne Klon-dykeånd, som får Internettet til at ligne en håndfuld knappenåle, der er tabt fra meget stor højde, er også drivmidlet bag videreudviklingen af de digitale netværk, så den må vi ikke spærre inde i alt for stive rammer.

Ole Donner (DF):

Jeg vil starte med at sige tak til regeringen og specielt til forskningsministeren for den redegørelse, vi har modtaget. Den har vi læst med meget stor interesse, for det er jo et emne, som optager mange mennesker i dag, og det er helt klart på tide, at vi får endnu mere turbo på det, end vi har haft indtil nu.

Jeg synes, der er mange gode ting i redegørelsen, og vi venter meget spændt på det lovgivningsarbejde, der kommer. Og som ministeren har skrevet, er der jo allerede sendt forskelligt materiale ud til høring, og det vil vi læse med stor interesse, når det kommer tilbage.

Men ministeren foreslår, at der tildels skal være tale om en rammelovgivning, og dér vil jeg godt advare imod, at det bliver alt for vide rammer, for da det er et meget vigtigt område, mener jeg, at det er noget, som Folketinget skal være meget med i.

Så når vi får høringssvarene og kommer i gang med selve lovgivningsarbejdet, mener jeg derfor ikke, at ministrene skal holde sig tilbage fra at komme med nogle små rettelser til loven, så vi permanent kan drøfte, om vi kører i den rigtige retning.

Der er for os ingen tvivl om, at en digital signatur eller en elektronisk underskrift, eller hvad man nu vælger at kalde det, er overordentlig vigtig at få på plads i den kommende tid. For det er klart, at med al den handel, der finder sted på Internettet, og hvad der ellers vil ske

fremover, er man selvfølgelig nødt til at finde en sikker måde at give sig til kende på.

Derfor kan vi i Dansk Folkeparti godt tilslutte os ideen om nøglecentre, men vi er enige med de ordførere, der har sagt, at der selvfølgelig skal være en høj moral i sådan et center, og at der skal være en vis garanti for, at man opfylder den betingelse, for sikkerheden er meget vigtig.

Det afsnit, der handler om, at man vil pålægge alle offentlige myndigheder inden for en bestemt tid at igangsætte muligheder for kommunikation med borgerne, kan vi også helt tilslutte os.

Om det lige kan blive omkring år 2000, eller man skal have et par år mere, har vi ikke lagt os fast på endnu, for der er jo mange kommuner og også mange offentlige myndigheder, der er langt bagud inden for edb-området, og det kan man selvfølgelig godt speede lidt op, men spørgsmålet er, om man kan nå det inden en bestemt dato.

Vi har også set, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen er begyndt at tage imod elektroniske anmeldelser, og at man kan gå ind og se forskellige ting. Og jeg har set i redegørelsen, at der er tanker om at lægge det ud, så det ikke koster noget at gå ind og blade i de arkiver, og det kan vi fuldt ud tilslutte os, for det er en god ting for virksomheder, at de kan gå ind og kontrollere regnskaber fra andre og se, hvor likvide de firmaer er, som de eventuelt skal give kredit.

Det er jo også sådan, at jo flere oplysninger der bliver lagt ud til offentligheden gratis, jo større muligheder er der for at bruge hele netværket, og det synes vi man skal gøre så meget ved som overhovedet muligt.

Vi synes også, det er en god ting, at alle de skemaer og formularer, der vandrer mellem borgerne og det offentlige, kan sendes på et tidspunkt, hvor borgerne har tid og lyst til at beskæftige sig med dem.

Men med hensyn til en lovgivning om Internettet mener jeg, at man skal passe meget på med at lovgive om Internettet, for det er en størrelse, som er meget svær at have med at gøre. Og vi skal ikke falde i den grøft, som nogle partier for nogle år siden gjorde med hensyn til reklamer i fjernsynet: at det var noget forfærdeligt noget, og at man ikke måtte have lov til at se reklamer, så de skulle forbydes. Så dér lavede man faktisk nogle meget skrappe regler for, hvem der måtte se reklamer osv., vel vidende, at man allerede på det tidspunkt via para-